

Univerzita Palackého v Olomouci

Právnická fakulta

Růžena Kučerová

Celní správa jako správce daně u dovozu a vývozu zboží

Bakalářská práce

Olomouc 2014

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Celní správa jako správce daně u dovozu a vývozu zboží vypracovala samostatně a citovala jsem všechny použité zdroje.

V Olomouci dne 30. června 2014

Růžena Kučerová

Děkuji panu JUDr. Pavlu Matouškovi za odborné vedení bakalářské práce, připomínky a rady.

Obsah

Úvod	6
1 Správa daní – obecné vymezení	8
2 Celní správa jako orgán státní správy v České republice	10
3 Právní zakotvení kompetence celní správy ke správě daní	12
3.1 Právní úprava celní správy v rámci Evropské unie.....	12
3.2 Právní úprava celní správy na národní úrovni	13
4 Organizace celní správy	15
4.1 Obecná charakteristika v České republice a Evropské unii	15
4.2 Generální ředitelství cel	16
4.3 Celní úřady.....	16
5 Charakteristika pojmů dovoz a vývoz	18
5.1 Dovoz zboží	18
5.2 Vývoz zboží	19
6 Celní správa a správa DPH	22
6.1 Základní charakteristika DPH.....	22
6.2 Správa DPH v souvislosti s dovozem zboží	24
6.3 Správa DPH v souvislosti s vývozem zboží	26
7 Celní správa a správa spotřebních daní	28
7.1 Základní charakteristika spotřebních daní	28
7.2 Daň z minerálních olejů.....	31
7.3 Daň z lihu.....	32
7.4 Daň z piva	32
7.5 Daň z vína a meziproductů	33
7.6 Daň z tabákových výrobků	34
8 Celní správa a správa ekologických daní	36
8.1 Charakteristika ekologických daní a právní úprava.....	36
8.2 Daň ze zemního plynu	37
8.3 Daň z pevných paliv	37
8.4 Daň z elektřiny.....	38
Závěr.....	39
Seznam použitých zdrojů	41
Abstrakt	44

Abstract.....	44
Klíčová slova	44
Key words.....	45

Úvod

Zmínky o celnictví nalezneme již v Bibli, jelikož apoštol Matouš byl celníkem. Písemné záznamy z doby Římské říše hovoří už o základech celní správy – sazbách, způsobu výběru, právu výběrčích cel. Území naší republiky se postupem doby stalo velkou křižovatkou obchodních cest. Obchodní činnost zde byla rozmanitá, obchodovalo se s blízkými i vzdálenějšími zeměmi. Právě z tohoto důvodu bylo třeba upravit vzájemné vztahy spojené s obchodováním a stanovit podmínky týkající se celní správy.

K dnešnímu dni prošla celní správa v souvislosti s obchodní činností obrovským vývojem. Česká republika se stala členem Evropské unie, což s sebou nese i dodržování rozsáhlých právních předpisů Evropské unie. Otevřely se hranice, nesmí se však polevit v kontrolní činnosti. Velkou proměnou prošla naše celní správa od 1. ledna 2013, kdy se změnila třístupňová struktura celní správy na dvoustupňovou.

Cílem mé bakalářské práce je přiblížit problematiku výkonu celní správy u nepřímých daní v souvislosti s dovozem a vývozem zboží a současně poukázat na práva a povinnosti celních orgánů vyplývající z naší právní úpravy i úpravy Evropské unie. Zdůrazňuji změny, ke kterým došlo v nedávné době v celní správě, konkrétně se zaměřím na DPH, spotřební a ekologické daně s cílem poukázat na jejich jednotlivosti i odlišnosti. Celý systém nepřímých daní se neustále vyvíjí, mění a reaguje tak na aktuální politickou a ekonomickou situaci v naší zemi. Veřejnost se s jednotlivými změnami seznamuje převážně pomocí médií. Téma této práce jsem si vybrala hlavně z toho důvodu, protože tyto daně nás neustále obklopují, ale ne každý se však dovede orientovat v našich i evropských právních předpisech, což může být dáno i malou informovaností. Toto téma je mi i osobně velice blízké a v budoucnu bych se ráda této problematice věnovala.

Domnívám se, že malý zájem o tuto problematiku, která v konečném důsledku ovlivňuje nás všechny, může spočívat v tom, že stále více slyšíme o mnohamilionových daňových únicích převážně u spotřebních daní a nedostatečné kontrole odpovědných kontrolních orgánů. Přitom právě již zmíněné spotřební daně představují nemalý příjem do veřejného rozpočtu České republiky. Při psaní bakalářské práce jsem využila metody obsahové analýzy, syntézy, dedukce, indukce.

Moje bakalářská práce je rozdělena do osmi základních kapitol. Za částí označenou jako správa daní, ve kterém uvádím obecnou charakteristiku, následuje celkový přehled práv a povinností celní správy. Samostatnou kapitolu věnuji této problematice v oblasti právních předpisů v rámci Evropské unie a na národní úrovni. Zaměřuji se na jednotlivé souvislosti a

změny v právních úpravách, ke kterým postupně došlo. V další kapitole přibližuji organizační strukturu celní správy České republiky s odkazem na úpravu v Evropské unii. Jednotlivě se pak věnuji konkrétním dvěma stupňům celní správy. V následující kapitole rozebírám pojmy dovoz a vývoz a s nimi související instituty.

V posledních třech kapitolách se věnuji již nepřímým daním. Stěžejními body mé práce jsou daň z přidané hodnoty, spotřební daně a ekologické daně. Snažím se vždy uvést jejich charakteristiku, právní úpravu, základ a sazbu daně, podmínky osvobození a povinnosti spojené se správou těchto daní. Současně přibližuji práva a povinnosti vyplývající z těchto daní v souvislosti s dovozem a vývozem zboží.

Odborné materiály pro vypracování mé bakalářské práce mi poskytla Univerzitní knihovna v Olomouci a Vědecká knihovna v Olomouci. Velkým přínosem mi byly oficiální stránky Celní správy České republiky.

1 Správa daní – obecné vymezení

Správa daní je jednou z částí veřejné správy, která se zabývá správou veřejných záležitostí. Ve státě se realizuje jako projev výkonné moci, přičemž správu daní od jiných dílů veřejné správy odlišuje zejména její předmět, kterým je především daň. Proto se na správu daní použijí všechny obecné principy platné pro veřejnou správu a její právní regulaci a zvláštní principy vycházející ze specifika jejího předmětu a právních předpisů, které ji upravují.¹

Daní se dle daňového řádu chápe peněžité plnění, které zákon označuje jako daň, clo nebo poplatek; dále peněžité plnění, pokud zákon stanoví, že se při jeho správě postupuje podle tohoto zákona a v neposlední řadě také peněžité plnění v rámci dělené správy. Daň zahrnuje také daňový odpočet, daňovou ztrátu nebo jiný způsob zdanění a příslušenství.² V novém daňovém řádu (zákon č. 280/2009 Sb.) nalezneme definice pojmů daňové řízení a správa daně. Dle § 134 odst. 1 daňového řádu se daňové řízení vede za účelem správného zjištění a stanovení daně a zabezpečení její úhrady a končí splněním nebo jiným zánikem daňové povinnosti, která s touto daní souvisí. Podle daných okolností se daňové řízení skládá z dílčích řízení, ve kterých jsou poté vydávána jednotlivá rozhodnutí.

K podstatným změnám v oblasti daňového řízení došlo v roce 2010 po přijetí několika novel. Byl zaveden absolutní odkladný účinek opravných prostředků, povinnost odůvodňovat rozhodnutí a ukazovat poplatníkovi případné podklady k rozhodnutí. Nový daňový řád také reaguje na rozhodnutí soudů z předchozích let. Jde například o jasnější pravidla pro zahájení či opakování daňové kontroly nebo pro doměření či prekluzi, povinnost uložit pokutu za pozdní podání přiznání, lhůta splatnosti daně se prodloužila o pět dní, promíjení daní je nově svěřeno pouze ministru. Nově má dodatečné daňové přiznání přednost před mimořádnými opravnými prostředky. Záměrem u nového daňového řádu bylo zahájení daňové kontroly srovnat se zahájením správního řízení a právní jistota.³

Správa daně je postup, jehož cílem je správné zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady.⁴ Jedná se tedy o veškerou činnost správce daně, který má vrchnostenské, nadřazené postavení vůči poplatníkovi, po kterém žádá splnění povinnosti. Správce daně tak provádí všechny úkony v rámci daňového řízení – vede např. daňová a jiná řízení, provádí vyhledávací činnost, kontroluje plnění povinností osob zúčastněných, zabezpečuje úhradu

---

¹HORTOVÁ, Zuzana. *Správa daní*. Praha: WoltersKluwer, 2010, s.1.

² § 2 odst. 3, 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

³ ŠPÍRKOVÁ, Taťána a kol. *Tendence daňového a celního práva v 21. století*. Olomouc: Iuridicum Olomoucense, o.p.s., 2011, s. 66.

⁴ § 1 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

daně. Cílem správy daní je zajištění financování veřejných potřeb společnosti. Dosažení těchto cílů musí být vždy v souladu se zákonem.

Správa daní vychází z principu, že daňový subjekt nese břemeno tvrzení ohledně své daňové povinnosti. Základem pro správné zjištění a stanovení daně je daňové přiznání, hlášení nebo vyúčtování a dodatečné daňové přiznání, následné hlášení nebo dodatečné vyúčtování podané daňovým subjektem.⁵ Pokud daňový subjekt nepodá daňové tvrzení nebo ani neprokáže skutečnosti, které uvádí v daňovém tvrzení, bude se při zjišťování a stanovení daně vycházet z informací a důkazů, které si opatřil správce daně z moci úřední. Správce daně také může prověřovat skutečnosti, které subjekt uvedl v daňovém tvrzení.

Předmětem správy daní jsou daně, které jsou příjmem veřejného rozpočtu, nebo snížení příjmu veřejného rozpočtu.⁶ Které z rozpočtů jsou považovány za veřejné, nalezneme v § 2 odst. 2 daňového řádu. Jsou jimi:

- a) státní rozpočet, státní finanční aktiva nebo rezervní fond organizační složky státu
- b) rozpočet územního samosprávného celku
- c) rozpočet státního fondu nebo Národní fond
- d) rozpočet Evropské unie
- e) rozpočet, o němž to stanoví zákon

---

⁵§ 1 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů

⁶§ 2 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů

2 Celní správa jako orgán státní správy v České republice

Celní právo je součástí veřejného práva a pododvětvím práva finančního. Celnictví vykonávají orgány státu v rámci správy státu. Výkon celnictví můžeme rozdělit do následujících oddílů:

- a) Výkon celnictví vůči veřejnosti – vlastní činnost celních orgánů při kontrole dováženého a vyváženého zboží, celní prohlídky, vyměřování a výměr cla, boj proti podloudnictví;
- b) Mezinárodní spolupráce celních správ – mezi celními správami členských států i vůči celním správám ostatních států, které nejsou členy EU. Spolupráce členských států EU probíhá na základě mezinárodních smluv o přistoupení jednotlivých členských států k EU a následně na základě komunitárních předpisů;
- c) Organizace celní správy – tvoří ji skladba úřadů celní správy, vnitřní vertikální vztahy nadřízenosti a podřízenosti, horizontální vztahy součinnosti, systém řízení;
- d) Vnitřní činnost celní správy – např. pracovní, personální, mzdové záležitosti;
- e) Specifické činnosti celních orgánů v rámci národního státu – činnosti, kterými celní správu pověřil příslušný členský stát, aby je celní správa vykonávala na území daného členského státu. Např. se jedná o činnosti dohledového, statistického, daňového charakteru.⁷

Celní správa České republiky je soustavou správních orgánů a ozbrojeným bezpečnostním sborem.⁸ Postupy celních orgánů nejsou upraveny jen našimi právními předpisy, ale především legislativou Evropské unie. Hlavním charakteristickým rysem současného celního práva je mimořádný rozsah právně upravené materie od celního zákona a množství prováděcích předpisů až po více než čtyřicet mezistátních smluv, dohod a úmluv.⁹

Česká celní správa má povinnost chránit a regulovat trh EU formou výběru cla z dováženého zboží a také má povinnost vykonávat dohled i v jiných oblastech, např. nad tím, aby toto zboží neohrožovalo životy nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin. Celní správa tak postupuje v souladu s jednotnými celními předpisy Evropské unie, dle kterých přiděluje zboží některé z celně schválených určení, včetně propuštění zboží do některého z celních režimů, a pro toto zboží stanovuje a vybírá vzniklý celní dluh. Mimo jiné vykonává kontrolu nad zahraničním obchodem s vojenským materiálem, kontroluje provádění společné zemědělské politiky EU, nakládání s odpady, obchod s chráněnými druhy fauny a flóry a také nelegální zaměstnávání cizinců.¹⁰

⁷ MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ, Lenka. *Clo*. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 15-16.

⁸ § 1 odst. 1 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁹ GRUŇ, Lubomír. *Finanční právo a jeho instituty*. 3. vydání. Praha: Linde, 2009, s. 202.

¹⁰ Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 2. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/o-nas/Documents/brozura-CS.pdf>>.

Celní správa je výhradním správcem spotřebních daní, ekologických daní a dílčím správcem DPH při dovozu. Má povinnost správně daně zajistit a stanovit, zabezpečit jejich úhradu bez ohledu na to, zda jsou předmětem dovozu nebo vývozu v rámci obchodování se zeměmi, které nevstoupily do Evropské unie nebo jsou součástí Evropské unie. Současně provádí také dozor nad dodržováním předpisů týkajících se nakládání s vybranými výrobky, jejich výrobou, skladováním, dopravou.

Významnou roli plní celní správa v oblasti ochrany národního kulturního dědictví. Kontroluje vyvážení kulturních památek, sbírkových předmětů, předmětů kulturní hodnoty a archiválií. Jejím úkolem je také sledovat, zda kulturní památka nebo národní kulturní památka, která byla zapůjčena a vystavována v zahraničí byla vrácena zpět v dobrém stavu a v souladu s podmínkami stanovenými ministerstvem kultury.

3 Právní zakotvení kompetence celní správy ke správě daní

3.1 Právní úprava celní správy v rámci Evropské unie

V souvislosti se vstupem České republiky do EU došlo k otevření hranic. Úkolem celní správy bylo nepolevit v kontrolách a zároveň zajistit mezinárodní obchod. Celní správa se zapojila do procesu modernizace po stránce celního řízení i technického vybavení a došlo k vytvoření „přepřacovaného“ celního kodexu Evropské unie – nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 952/2013 a počítačového programu e- Customs.

Právní úprava celní správy se nachází v různých právních normách s různou právní silou. Celní předpisy jsou založeny na přímo použitelných předpisech EU a národní právní úprava České republiky jim nesmí odporovat, může je pouze doplňovat v oblastech, které komunitární právo neřeší, nebo upřesňovat, případně i rozšiřovat, zpřísňovat komunitární právo pro užití pro případy na území národního státu.¹¹ Národní předpisy jednotlivých členských států jsou tak jen doplňujícími předpisy právní úpravy EU nebo obsahují ustanovení, které EU zatím neřeší.

V rámci mezinárodní a unijní spolupráce dochází v oblasti celní správy k vzájemnému poskytování a vyměňování informací, což považují za nesmírně důležité. K této úzké spolupráci napomáhá na území EU společná celní unie. Bez tohoto úzkého propojení by totiž docházelo k častému nelegálnímu obchodování, celním a daňovým únikům.

Základním předpisem celního práva je Celní kodex Společenství, který v sobě zahrnuje komplex tehdejších nařízení a směrnic. Byl vydán jako Nařízení Rady č. 2913/1992, ze dne 12. října 1992. Naposledy byl pozměněn Nařízením Rady č. 1186/2009. Celní kodex Společenství provádí Nařízení Komise č. 2454/1993, ve znění pozdějších předpisů. Upravuje zejména obecné otázky a základní pojmy celního práva, vymezení jeho působnosti, opatření v oblasti zemědělské a obchodní politiky.

Dalším významným právním předpisem bylo Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 450/2008, ze dne 23. dubna 2008 ve znění pozdějších předpisů, tzv. Modernizovaný celní kodex EU. Jeho ustanovení se měly stát aplikovatelnými především v závislosti na příslušných prováděcích předpisech, a to postupně od 23. června 2008 do 23. června 2013.¹² V současné době je již zmíněný Modernizovaný celní kodex EU zrušen. Již v únoru roku 2012 publikovala Evropská komise návrh přepracovaného Unijního celního kodexu – nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 952/2013. Unijní celní kodex doznal celé řady změn. V prvé

¹¹ MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ, Lenka. *Clo*. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 17.

¹² RADVAN, Michal. *Finanční právo a finanční správa – berní právo*. Brno: Masarykova univerzita, 2008, s. 491.

řadě jde o četné terminologické, věcné a legislativně-technické opravy, které vyšly najevo při přípravě prováděcích předpisů, případně vyplynuly z Lisabonské smlouvy. Nepřehlédnutelnou změnou je pak termín vstupu v platnost – všechna podstatná ustanovení směřující k modernizaci a elektronické komunikaci v evropském měřítku mohou být podle návrhu odsouvána až do konce roku 2020. Zavedení unijního kodexu je totiž podmíněno funkčními a zejména vzájemně propojenými celními informačními systémy ve všech zemích EU.¹³

Neméně významným právním předpisem je Neapolská úmluva II, resp. Úmluva o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami. Reaguje na růst nedovoleného obchodu, snaží se o posílení spolupráce a vytvoření přeshraničních opatření. V roce 1995 byla přijata Úmluva o používání informačních technologií pro celní účely. Důležitým úkolem Evropské komise je zajistit, aby společné celní předpisy byly prováděny na celém území Evropské unie, čímž budou vytvářet stejné podmínky pro všechny obchodní subjekty, které dovážejí nebo vyvážejí zboží. Jedním z nástrojů k dosažení tohoto cíle je unijní program Customs 2013 a na něj navazující program Customs 2020, který se zaměřuje na podporu a rozvoj činností celních správ EU s cílem uvádět do praxe metody, které souvisí s novými trendy v oblasti celní správy. Česká celní správa se zapojila aktivně do tohoto programu již koncem 90. let. Pro finanční rok 2012 programu Customs 2013 (od 1. 4. 2012 do 31. 3. 2013) obdržela Celní správa ČR z EU částku ve výši 288.000,- EUR (v roce 2011 to bylo 283.500,- EUR). Z těchto finančních prostředků byly hrazeny veškeré aktivity v rámci programu a k 31. 12. 2012 bylo vyčerpáno téměř 190 tisíc EUR.¹⁴

Nařízením Rady ze dne 23. července 1987 č. 2658/1987 o celní a statistické nomenklatuře byly stanoveny jednotlivé sazby dováženého zboží. Celní sazebník obsahuje přílohu č. 1, která obsahuje společný celní sazebník a mění se každý rok nařízením Komise Evropské unie.

3.2 Právní úprava celní správy na národní úrovni

Základními předpisy, které upravují celní správu na našem území, jsou zákon č.13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 17/2012 Sb., o Celní

---

¹³ *Unijní celní kodex nahradí neúspěšný pokus o Modernizovaný celní kodex* [online]. celniporadenstvi.cz,20. února 2012 [cit. 4. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celniporadenstvi.cz/cz/celni-novinky/6-unijni-celni-kodex-nahradil>>.

¹⁴ Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 5. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/statistiky/Vron%20zprvy/Informace%20o%20vysledcich%20cinnosti%20Celni%20spravy%20CR%20za%20rok%202012.pdf>>.

správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Se vstupem České republiky do EU došlo v celním zákoně k významným změnám. Ustanovení, která upravovala jednotlivé oblasti obsažené v komunitární legislativě, byla vypuštěna. Zákon o Celní správě č. 17/2012 Sb. nahradil původní zákon č. 185/2004 Sb. o Celní správě České republiky a zavedl tak dvoustupňovou organizaci celní správy.

Nedílnou součástí české celní správy je již zmíněný daňový řád č. 280/2009 Sb. a v oblasti dovozu a vývozu zboží bych chtěla uvést převážně zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití ve znění pozdějších předpisů. Dle mého názoru je také nutné zmínit zákon č. 500/2004 Sb., správní řád a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích.

Z podzákoných právních předpisů připomínám následující vyhlášky:

- vyhláška č. 286/2012 Sb. o vnějším označení, odznacích, služebních stejnokrojích a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy ve znění pozdějších předpisů;
- vyhláška č. 287/2012 Sb., o stanovení vzorů žádostí a formulářů používaných při výměně operativních informací s členskými státy Evropské unie a v rámci policejní spolupráce prováděné orgány Celní správy České republiky;
- vyhláška č. 201/2005 Sb., o statistice vyváženého a dováženého zboží a způsobu sdělování údajů o obchodu mezi ČR a ostatními členskými státy ES, ve znění pozdějších předpisů;
- vyhláška ministra zahraničních věcí č. 160/1988 Sb., o Mezinárodní úmluvě o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží a Protokol o její změně.

4 Organizace celní správy

4.1 Obecná charakteristika v České republice a Evropské unii

V rámci Evropské unie si upravují jednotlivé členské státy organizační strukturu celních orgánů i jejich kompetence. Hlavní iniciativu v rámci Evropské unie přebírá Evropská komise, která předkládá Radě návrhy na konkrétní opatření. Sama má velké množství pravomocí. Může na základě pověření Rady liberalizovat obchod vůči 3. zemím, uzavírá obchodní dohody, které pak zavazují všechny členské státy a v neposlední řadě zahajuje buď na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě stížností protidumpingová řízení. Z výše uvedeného důvodu rozsáhlých pravomocí zřídila Evropská komise Vrchní ředitelství Evropské komise – Daňovou a celní jednotku (TAXUD). TAXUD chrání vnější hranice, provádí celní kontroly a řízení v oblastech celní hodnoty zboží, tarifu, původu; bojuje proti celním a daňovým podvodům, zajišťuje spolupráci mezi členskými státy v celní i daňové oblasti, sjednocuje činnosti v daňové oblasti u přímých i nepřímých daní, zajišťuje tvorbu a výklad předpisů v daných oblastech.¹⁵

Celní správa České republiky spadá pod ministerstvo financí a tvoří ji Generální ředitelství cel s pozicí správního úřadu s celostátní působností, 14 krajských celních úřadů včetně jejich územních pracovišť a Celní úřad Praha Ruzyně, který zabezpečuje oblast celnictví na největším českém mezinárodním letišti, které odbavuje lety do a ze zemí Evropské unie. Tato organizační struktura Celní správy České republiky je nově zakotvena v zákoně č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky s účinností k 1. 1. 2013, došlo tak k přeměně třístupňové struktury ve dvoustupňovou. Ještě do konce roku 2012 byla celní správa ČR tvořena Generálním ředitelstvím cel, osmi celními ředitelstvími a 54 celními úřady.

Orgány Celní správy České republiky jsou správními úřady a organizačními složkami státu. Účetní jednotkou je však pouze Generální ředitelství cel. Ostatní orgány celní správy České republiky jsou vnitřními organizačními jednotkami Generálního ředitelství cel. To znamená, že z hlediska hospodaření s majetkem státu a pracovněprávních vztahů tvoří orgány Celní správy České republiky jeden jediný celek.¹⁶

¹⁵ MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ, Lenka. *Clo*. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 34-35.

¹⁶BAKEŠ, Milan a kol. *Finanční právo*. 6. vydání. Praha: C.H.Beck, 2012, s. 48.

4.2 Generální ředitelství cel

Generální ředitelství cel vzniklo již 1. května 2004, a to na základě zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky. Nabytím účinnosti nového zákona o Celní správě České republiky č. 17/2012 Sb. zůstalo Generální ředitelství cel zachováno.

Generální ředitelství cel je nejvyšším státním orgánem pro problematiku celnictví v České republice s celostátní působností. Je účetní jednotkou se sídlem v Praze, má právní subjektivitu a je podřízeno přímo Ministerstvu financí. Jeho příjmy a výdaje jsou dle § 1 odst. 5 zákona o Celní správě České republiky součástí rozpočtové kapitoly ministerstva. Ve věcech vymezených trestním řádem má současně postavení policejního orgánu, proto při plnění úkolů spolupracuje s ozbrojenými silami a bezpečnostními sbory.

V čele Generálního ředitelství cel stojí generální ředitel, který je jmenován či odvoláván ministrem financí společně s vedoucím útvaru interního auditu Generálního ředitelství cel.¹⁷ Generální ředitel je zastupován svým zástupcem. U obou výše jmenovaných funkcí platí, že je mohou zastávat jen celníci.¹⁸ V současné době vykonává pozici Generálního ředitele brig. gen. JUDr. Ing. Pavel Novotný, jeho prvním zástupcem je plk. Mgr. Karel Mojžíš. Rozsáhlá věcná působnost je uvedena v §4 zákona o Celní správě České republiky, rozsáhlé pravomoci má Generální ředitelství cel i v oblasti mezinárodní spolupráce.

4.3 Celní úřady

Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky zřídil 14 celních úřadů pro jednotlivé kraje a Celní úřad Praha Ruzyně. Sídlům jednotlivých celních úřadů jsou krajská města, sídlem Celního úřadu Praha Ruzyně je hlavní město Praha.

Dle § 7 zákona o Celní správě České republiky řídí celní úřad ředitel, kterým může být pouze celník a zastupuje ho zástupce, kterým může být také jen celník. Územní působnost celních úřadů nalezneme v § 6 zákona o Celní správě České republiky. Uvádí, že celní úřady vykonávají působnost na území vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu celního úřadu s výjimkou Celního úřadu Praha Ruzyně.

Obecně platí, že jakýkoli orgán Celní správy České republiky může zřizovat svá územní pracoviště, a to pomocí organizačního řádu Celní správy České republiky. Nicméně pokud jde o celní úřady, musejí být jejich územní pracoviště, která se nenacházejí v jejich

---

¹⁷ § 3 odst. 2 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸ § 3 odst. 3 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

sídle, stanovena vyhláškou ministerstva financí. Jedná se tudíž o shodnou úpravu jako v případě územních pracovišť finančních úřadů.¹⁹

V rámci věcné působnosti vykonávají celní úřady správu cel, správu spotřebních a energetických daní a daně z přidané hodnoty při dovozu neplátci, jsou obecnými správci daně podle správního řádu, vedou evidenci o kontrolovaném zboží. Některé působnosti může vykonávat vždy jen určitý celní úřad.

Zvláštním celním úřadem je Celní úřad Praha Ruzyně, který vykonává sice stejnou věcnou působnost jako ostatní celní úřady, ale jen na území celního prostoru Celního úřadu Praha Ruzyně. Jeho důležitost spočívá převážně v tom, že plní funkci hraničního přechodu na vnější hranici Evropské unie.

---

¹⁹BAKEŠ, Milan a kol. *Finanční právo*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 49.

5 Charakteristika pojmů dovoz a vývoz

5.1 Dovoz zboží

Problematika vstupu a výstupu zboží na a z celního území Společenství je obsažena v těchto předpisech:

Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen celní kodex), včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005, kterým se mění celní kodex;

Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí celní kodex, včetně nařízení Komise (ES) č. 1875/2006, kterým se mění prováděcí nařízení;

Nařízení Komise (ES) schválené Výborem, ale dosud v Úředním věstníku EU nepublikované -pracovní označení TAXUD/2008/2007;

Nařízení Komise (ES) schválené Výborem, ale dosud v Úředním věstníku EU nepublikované -pracovní označení TAXUD/2008/2051.²⁰

Zboží přivážené na území Společenství ze 3. země, které překračuje vnější hranici Společenství, podléhá celnímu dohledu a může být podrobena kontrole celních orgánů. Cílem celního dohledu je zjištění statutu zboží. Jedná se o soubor úkonů v rámci kontroly příslušnými celními orgány.

Osoba, která zboží dopravila, případně převzala za zboží odpovědnost, předkládá toto zboží po jeho vstupu na území Společenství celnímu úřadu. Až na základě povolení tohoto celního úřadu může být zboží prohlíženo, případně z něj mohou být odebírány vzorky tak, aby takovému zboží mohlo být přiděleno celně schválené určení.²¹

Se zbožím je předkládáno souhrnné celní prohlášení na předepsaném tiskopise. Často jsou spolu s ním předkládány doklady, které doprovází zásilku – přepravní doklady, doklady o ceně zboží, certifikáty. Souhrnné celní prohlášení se podává současně s předložením zboží k celnímu řízení. Celní orgány však mohou povolit lhůtu k podání prohlášení, jež uplyne nejpozději první pracovní den následující po dni, kdy bylo zboží předloženo k celnímu řízení.²²

Dle čl. 44 celního kodexu podává celní prohlášení:

---

²⁰ Generální ředitelství cel, odbor 21, oddělení 211. *Úvodní informace k uvádění bezpečnostních dat při vstupu a výstupu zboží* [online]. celnisprava.cz, 12. března 2009 [cit. 8. května 2014]. Dostupné na <http://www.celnisprava.cz/cz/clo/e-customs/ecs/Documents/Uvodni_info4.doc>.

²¹ MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ, Lenka. *Clo*. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 139.

Celně schváleným určením jsou všechny možnosti, jak naložit se zbožím: propuštění zboží do příslušného režimu; umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu – zpětný vývoz zboží z celního území Společenství, zničení zboží, přenechání zboží ve prospěch státu.

²² Čl. 43 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

- a) osoba, která zboží dopravila na celní území Společenství, nebo případně osoba, která převzala odpovědnost za přepravu zboží po jeho vstupu na toto území, nebo
- b) osoba, jejímž jménem jednaly předcházející osoby.

Předkládat a vykládat zboží z dopravních prostředků lze jen se souhlasem celních orgánů a to na místech, které tyto orgány určí. Celní orgány mají také pravomoc požadovat v rámci kontroly, aby bylo zboží vybaleno a vyloženo.

Od předložení k celnímu řízení do doby, než mu bude přiděleno celně schválené určení, má předložené zboží postavení dočasně uskladněného zboží.²³ Celní orgány stanoví podmínky pro skladování tohoto zboží. V případě nutnosti mohou zboží nechat zničit, náklady nese držitel.

Písemná žádost pak musí obsahovat tyto náležitosti:

1. označení zboží, které je navrhováno ke zničení,
2. způsob zničení zboží, s přihlédnutím k podmínkám ochrany životního prostředí,
3. lhůtu zničení zboží
4. způsob naložení s případně vzniklým odpadem.²⁴

Zboží v postavení dočasně uskladněného může být podrobena pouze manipulacím, které zajišťují jeho nezměněný stav, tzn. se zbožím nesmí být manipulováno jinak, než je obvyklé pro skladování. V případě nutnosti opatřit zboží pevnějším obalem pro jeho další přepravu apod., musí být takováto manipulace oznámena a schválena celním úřadem.²⁵

5.2 Vývoz zboží

Režim vývozu umožňuje, aby zboží Společenství opustilo celní území Společenství. Vývoz zahrnuje uplatnění výstupních formalit pro dané zboží včetně obchodněpolitických opatření a případného vybrání vývozního cla.²⁶

Vývozem se rozumí dodávky kontrolovaného zboží do třetích zemí. V případech, na které se nevztahuje všeobecné vývozní povolení Společenství, je potřeba požádat o individuální povolení nebo souhrnné povolení pro vývoz. Za vývoz je považován i přenos software nebo technologie elektronickými prostředky, faxem nebo telefonem do místa určení

---

²³ Čl. 50 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

²⁴ MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ, Lenka. *Clo*. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 145.

²⁵ Tamtéž, s. 142.

²⁶ Čl. 161 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

mimo území Společenství. Seznam tohoto kontrolovaného zboží je předmětem přílohy č. I nařízení Rady (ES) č. 428/2009.²⁷

Vývozní prohlášení se podává celnímu úřadu, který je příslušný ke kontrole místa, kde je vývozce usazen nebo kde se zboží balí a nakládá k vývozu. Pokud se vývoz uskutečňuje prostřednictvím subdodavatele, podává se celnímu úřadu, v jehož působnosti se nachází místo, kde je subdodavatel usazen. Poslední možností je podat celní prohlášení jinému celnímu úřadu v případě řádného odůvodnění.

Vývozní celní prohlášení u celního úřadu výstupu (pohraniční celní úřad) může být podáno pouze tehdy, pokud vývoz zboží nepodléhá žádným zákazům ani omezením a hodnota vyváženého zboží na jednu zásilku a deklaranta nepřesahuje 3 000 EUR.²⁸

Celním úřadem výstupu je:

- celní úřad příslušný pro místo, kde je zboží převzato na podkladě jediné přepravní smlouvy pro vývoz do třetí země, a to železniční, leteckou, lodní společností a poštovními úřady;
- celní úřad určený členským státem, u něhož je usazen vývozce u zboží přepravovaného potrubím nebo u elektrické energie;
- poslední celní úřad před výstupem dotyčného zboží z celního území Společenství v ostatních případech.²⁹

Dle čl. 162 celního kodexu se zboží propustí k vývozu s podmínkou, že opustí celní území Společenství ve stejném stavu, v jakém se nacházelo v okamžiku přijetí vývozního prohlášení. Toto zboží je tak pod celním dohledem a nesmí se s ním nijak manipulovat s úmyslem změnit jeho stav. Při následné kontrole mohou být zjištěny tyto nesrovnalosti: určité zboží chybí, přebývá nebo nesouhlasí povaha zboží. Celní úřad v tomto případě nepovolí jeho vývoz do té doby, než budou odstraněny tyto nesrovnalosti. Jestliže je zboží vyváženo po částech, je potvrzen výstup každé jednotlivé části.

Celní úřad výstupu má právo požadovat prokázání skutečného výstupu zboží mimo území Společenství. V takovém případě vyzve k prokázání této skutečnosti vývozce. Ten ji prokáže např. kopií celního prohlášení na propuštění zboží do režimu volného oběhu, přepravním dokladem s potvrzeným dodáním ve třetí zemi nebo jiným dokladem prokazujícím dodání zboží do třetí země.³⁰

---

²⁷ Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 7. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/dalsi-kompetence/ochrana-spolecnosti-a-zivotniho-prostredi/Stranky/mezinarodni-kontrolni-rezimy.aspx>>.

²⁸ MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ, Lenka. *Clo*. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 147.

²⁹ Tamtéž, s. 148-149.

³⁰ Tamtéž, s. 150-151.

Zvláštním druhem vývozu je tzv. dočasný vývoz. Zboží je vyváženo do 3. země za jiným účelem než je jeho trvalé ponechání ve 3. zemi. Většinou se jedná o zboží na výstavách, předvedení vzorků pro zákazníka.

S účinností od 1. 7. 2009 dochází v souvislosti s bezpečnostní novelou Celního kodexu EU (nařízení č. 648/2005) k zavedení povinnosti elektronicky poskytnout celním orgánům EU data o veškerém zboží opouštějícím celní území Společenství, která jsou potřebná k provádění společné bezpečnostní rizikové analýzy.³¹ Od 1. 1. 2011 se užívá už jen elektronické celní prohlášení pro dovoz i vývoz se zeměmi mimo EU opatřené zaručeným elektronickým podpisem. To znamená, že elektronické vývozní celní prohlášení je plnohodnotným daňovým dokladem dle § 30odst. 5 zákona o DPH č. 235/2004 Sb., ve znění všech novel.

Při elektronické komunikaci jsou následně přidělena následující čísla:

LRN číslo – e-Vývoz byl odeslán Celnímu úřadu ke zpracování (stav Odesláno)

MRN číslo – celní úřad přijal zasláný e-Vývoz (stav Přijato)³²

Dovoz a vývoz je s celní správou velmi úzce propojen, protože mezi státy dochází neustále ke směně zboží. Tyto dva tak důležité instituty však s sebou nesou neustálou kontrolu celní správy. Celníci mohou totiž zboží propustit k vývozu, pokud opustí celní řízení Společenství ve stejném stavu, v jakém se nacházelo v okamžiku přijetí vývozního prohlášení.

Snažila jsem se nejen představit pojmy dovoz a vývoz, ale také poukázat na rozsáhlé povinnosti celníků, které jsou s nimi spojeny. Současně charakterizují osoby, jednotlivá prohlášení i podmínky celního řízení vždy v souvislosti s citacemi z patřičných právních předpisů. Upozorňuji na právní předpisy, o které se tyto instituty opírají, zdůrazňuji, co se děje se zbožím v jednotlivých fázích řízení. V následující samostatné kapitole rozšiřuji jejich kompetence v souvislosti s DPH.

Velice kladně hodnotím zavedení elektronické verze celního prohlášení pro dovoz a vývoz se zeměmi mimo EU opatřené zaručeným elektronickým podpisem. Domnívám se, že je tato verze jistě rychlejší, efektivnější, otázky jsou jasně a logicky formulované a určitě ušetří spousty papírování a času celníků.

---

³¹Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 2. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/clo/celni-rizeni/vyvoz/Stranky/default.aspx>>.

³² MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ, Lenka. *Clo*. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 153.

6 Celní správa a správa DPH

6.1 Základní charakteristika DPH

Daň z přidané hodnoty řadíme mezi daně nepřímé. Jsou to daně, které jsou zahrnuty v ceně zboží nebo služby a které zatěžují konečného spotřebitele, odváděny jsou však dodavatelem. Mezi tyto nepřímé daně řadíme nejen DPH, ale i daně spotřební a daně ekologické.

O systému DPH můžeme hovořit od roku 1993, protože se stal součástí naší daňové soustavy v souvislosti se vznikem samostatné České republiky. V současné době je DPH upravena zákonem č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon nahradil dřívější zákon ČNR č. 588/1992 Sb. Jelikož se Česká republika stala od 1. května 2004 součástí Evropské unie, musí být i zákon o DPH č. 235/2004 Sb. v souladu s předpisy Evropské unie. Krokem ke sjednocení úpravy DPH jednotlivých členských států je zejména implementace směrnic ES. Pro Českou republiku je z tohoto důvodu nejdůležitější směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, která si klade za cíl zavedení společného systému DPH.³³

Správce daně z přidané hodnoty u běžného dovozu zboží, kde dovozce je plátce DPH, je příslušný finanční úřad. Při dovozu zboží, kde dovozce je neplátce DPH, se stává správcem daně příslušný celní úřad, který vyměřuje DPH jako součást celního dluhu, tudíž celní úřad vykonává dílčího správce DPH u dovozu zboží.

Daň z přidané hodnoty je daní neutrální, protože se vztahuje na všechny podnikatelské aktivity kromě osvobozených činností a všechny podnikatelské subjekty s výjimkou podnikatelů s malým obratem.³⁴

Z tohoto důvodu mají všechny podnikatelské činnosti stejné podmínky. Zboží, které je dováženo ze 3. země na území Evropské unie také podléhá DPH. Tuto daň při dovozu platí podnikatelé i nepodnikatelé, pokud dovezené zboží překročí stanovený limit. Plátcem se stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1 000 000 Kč, s výjimkou

---

³³ŠPÍRKOVÁ, Taťána a kol. *Tendence daňového a celního práva v 21. století*. Olomouc: IuridicumOlomoucense, o.p.s., 2011, s. 19.

³⁴Dle §4a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty je obratem myšlen souhrn úplat bez daně, včetně dotace k ceně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečněná plnění, kterými jsou dodání zboží a poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za zdanitelné plnění, plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně nebo plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle §54-56, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně. Do obratu se nezahrnuje úplata z prodeje dlouhodobého majetku.

osoby, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.³⁵ Plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění je povinen na vyžádání vystavit daňový doklad nejpozději do 15 dnů od zdanitelného plnění. Charakteristika daňového dokladu je obsažena v § 26 zákona o DPH. Daňovými doklady při dodání zboží, převodu nemovitostí nebo poskytnutí služby jsou převážně běžný, zjednodušený nebo souhrnný daňový doklad, splátkový nebo platební kalendář, opravný daňový doklad, daňový doklad při provedení opravy výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení a daňový doklad v režimu přenesení daňové povinnosti.³⁶

Daň z přidané hodnoty se vybírá po částech v jednotlivých fázích výroby a odbytu při prodeji a nákupu. Její předností je, že zabraňuje daňovým únikům a nutí podnikatelské subjekty, k daňové disciplíně.

Předmět daně z přidané hodnoty je vymezen v § 2 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, jedná se o:

- a) dodání zboží³⁷ za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku
- b) poskytnutí služby³⁸ za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku
- c) pořízení
  1. zboží z jiného členského státu za úplatu uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,
  2. nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou nepovinnou k dani
- d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku

Vymezení územní působnosti nalezneme v § 3 odst. 1 zákona o DPH, který uvádí vysvětlení pojmů tuzemsko, členský stát, jiný členský stát, třetí země, území Evropské unie. Podle toho, ve kterém státě bylo plnění uskutečněno, rozlišujeme plnění tuzemské (poskytovatel a příjemce jsou tuzemské osoby), vnitrouijní (uskutečňuje se mezi osobami v různých členských státech Evropské unie) a dovoz zboží a služeb z třetích států a vývoz zboží a služeb do třetí země.

---

³⁵ § 6 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

³⁶ BAKEŠ, Milan a kol. *Finanční právo*. 6. vydání. Praha: C.H.Beck, 2012, s. 176.

³⁷ Dodáním zboží se rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastník.

³⁸ Za poskytnutím služby se považují všechny ekonomické činnosti, které nejsou dodáním zboží nebo převodem nemovitosti.

Základem daně je vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění, včetně částky na úhradu spotřební daně od osoby pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno nebo od třetí osoby, bez daně za toto zdanitelné plnění.³⁹ Základ daně také zahrnuje:

- a) jiné daně, poplatky nebo jiná obdobná peněžitá plnění,
- b) dotace k ceně,
- c) vedlejší výdaje, které jsou účtovány osobě, pro kterou je uskutečňováno zdanitelné plnění, při jeho uskutečnění,
- d) při poskytnutí služby i materiál přímo související s poskytovanou službou,
- e) při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou, změnou dokončené stavby, nebo v souvislosti s opravou stavby, konstrukce, materiál, stroje a zařízení, které se do stavby jako její součást montážními a stavebními pracemi zabudují nebo zamontují.⁴⁰

Sazba daně má dvě úrovně. U zboží se všeobecně uplatňuje základní sazba, která činí 21%⁴¹ u vybraného zboží uvedeného v příloze č. 1 k zákonu č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty a u tepla a chladu se uplatňuje snížená sazba, která činí 15%.⁴² Zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí, pokud obrat plátce za předcházející kalendářní rok nedosáhl 10 milionů korun. Jestliže jeho obrat za uvedené období přesáhne stanovenou částku, stává se zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.⁴³

6.2 Správa DPH v souvislosti s dovozem zboží

Dovozem zboží se pro účely DPH označuje vstup zboží ze třetí země (nečlenského státu EU) na území Evropské unie. Předmětem české DPH je dovoz v případě, že jeho místo plnění se nachází v České republice. Za dovoz se považuje také vrácení zboží, které je po předchozím umístění ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu, který se nachází v tuzemsku vráceno zpět do tuzemska.⁴⁴ Místem plnění je členský stát, na jehož území se zboží nachází v době, kdy vstupuje ze třetí země na území Evropské unie.⁴⁵

Osobou povinnou přiznat a zaplatit daň spojenou s dovozem zboží je osoba, které je při dovozu zboží, u kterého vznikla daňová povinnost, propuštěno do celního režimu. Touto osobou je dovozce, který je oprávněn činit celní prohlášení. Okamžik vzniku daňové

³⁹ § 36 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁰ § 36 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

⁴¹ § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

⁴² § 47 odst. 1 písm. b) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

⁴³ § 99 a 99a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁴ § 20 odst. 1,2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁵ § 12 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

povinnosti, resp. způsob úhrady vzniklé daňové povinnosti se v případě dovozu zboží liší v závislosti na tom, zda osobou povinnou odvést daň je plátce či neplátce daně, zda došlo k propuštění zboží do daného celního režimu na základě písemného celního prohlášení či nikoliv, a do jakého režimu je zboží propuštěno.⁴⁶

Daňová povinnost při dovozu zboží vzniká dnem, kdy podle předpisů upravujících vznik celního dluhu vzniká povinnost uhradit clo a to při:

- propuštění zboží do celních režimů volný oběh, aktivní zušlechťovací styk v systému navrácení, dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla,
- případech, kdy zboží je dovezeno nezákonně, porušení podmínek dočasného uskladnění zboží nebo
- případech, kdy dojde k porušení podmínek pro celní režim, do kterého bylo dovážené zboží propuštěno⁴⁷

Při výpočtu základu daně mohou nastat situace, kdy nelze vycházet jen z celní hodnoty zboží. Do celní hodnoty jsou totiž zahrnovány náklady na přepravu, pojištění a další náklady. Proto se při výpočtu daně musí počítat ještě s vedlejšími výdaji, které vznikají do prvního místa určení v tuzemsku, popřípadě do dalšího místa určení na území Evropského společenství, pokud je toto místo při uskutečnění zdanitelného plnění známo, pokud již nejsou zahrnuty do celní hodnoty.⁴⁸

Základem daně pro výpočet daňové povinnosti při dovozu je součet následujících položek:

- celní hodnota dováženého zboží,
- vyměřené clo,
- další poplatky splatné z důvodu dovozu zboží, jestliže nejsou součástí celní hodnoty,
- vedlejší výdaje vzniklé do prvního místa určení v tuzemsku
- spotřební daň u vybraných výrobků, které nejsou při dovozu uvedeny do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně.⁴⁹

Celní úřad vykonává kontrolu nad zbožím propuštěným do příslušného celního režimu. Může se proto stát, že celní úřad zjistí, že plátce daně, který dovezl zboží a propustil ho do režimu volný oběh, špatně vypočítal celní hodnotu. Z tohoto důvodu byla uvedena i nižší DPH z dováženého zboží. V tomto případě by měl plátce podat dodatečné přiznání za

⁴⁶ BENDA, Václav, TOMÍČEK, Milan. *DPH u intrakomunitárních dodávek a dovozu a vývozu zboží*. 5. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2013, s. 72.

⁴⁷ MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ, Lenka. *Clo*. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 285.

⁴⁸ BENDA, Václav, TOMÍČEK, Milan. *DPH u intrakomunitárních dodávek a dovozu a vývozu zboží*. 5. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2013, s. 73.

⁴⁹ Tamtéž, s. 73.

zdaňovací období, ve kterém bylo kontrolované dovezené zboží propuštěno např. do celního režimu volný oběh.⁵⁰

Celní úřad také zjišťuje, zda jsou splněny zákonné podmínky dovezeného zboží. Pokud bude dovezeno zboží, které nebylo propuštěno do žádného celního režimu, musí osoba, která tyto zákonné podmínky porušila, zaplatit dovozní DPH. V tomto případě bude daň vyměřená samotným celním úřadem. Daňovým dokladem bude v tomto případě rozhodnutí celního úřadu o vyměření daně.⁵¹

6.3 Správa DPH v souvislosti s vývozem zboží

Vývozem zboží se pro účely DPH označuje výstup zboží z území Evropské unie na území třetí země, jestliže zboží bylo propuštěno do celního režimu vývoz, pasivní zušlechťovací styk nebo vnější tranzit, nebo bylo propuštěno do celně schváleného určení zpětný vývoz zboží z celního území Evropského společenství. Za vývoz zboží se považuje také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.⁵² Na vývoz zboží se proto bude pohlížet jako na dodání zboží, které je spojené s dopravou, odesláním. Místem plnění bude místo, kde se přeprava nebo odeslání začalo uskutečňovat. Proto předmětem české DPH je vývoz zboží, jehož přeprava nebo vývoz začal u nás. Jako příklad uvádím následující situaci. Česká společnost dodává na Ukrajinu zboží, které se v okamžiku započetí přepravy či odeslání nachází na území Slovenska. Nejedná se o plnění, které by podléhalo české DPH, proto se nemusí zkoumat podmínky pro osvobození od české DPH, ale budou se zkoumat podmínky na Slovensku.

V případě, že výstup zboží z území Evropské unie není potvrzen celním úřadem na daňovém dokladu, může plátce prokázat výstup zboží jinými důkazními prostředky.⁵³ Náhradními důkazními prostředky mohou být následující doklady:

- nákladní listy s potvrzením výstupu dopravního prostředku a zboží přes hranice EU do třetí země,
- kopie vyclívacích dokladů třetí země vztahujících se k předmětnému zboží s potvrzením zahraničních celních orgánů o vyclení v zemi konečného příjemce mimo území EU,
- dodací listy k předmětnému zboží s potvrzeným převzetím zboží konečným příjemcem mimo celní území EU,

---

⁵⁰Tamtéž, s. 89.

⁵¹Tamtéž, s. 90.

⁵² § 66 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

⁵³ § 66 odst. 6 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

- čestná prohlášení a potvrzení různých subjektů zúčastněných na přemístění zboží mimo území EU.⁵⁴

U všech těchto jiných důkazních prostředků je nutno dbát na ztotožnění zboží. Ztotožněním zboží je třeba zajistit, aby nemohlo dojít k pochybnostem a bylo zcela jednoznačně určeno, že skutečně bylo vyvezeno zboží uvedené na vývozním celním prohlášení. Velmi důležité je tedy užívání typových označení, výrobních čísel, identifikačních značek nebo čísel faktur, čísel dodacích listů případně jiných průvodních dokladů, na kterých je zboží popsáno a identifikováno.⁵⁵

I při vývozu zboží může být uplatněno osvobození od DPH. Musí být však splněny podmínky uvedené v §66 odst. 2,3 zákona o DPH, jinak bude muset stanovenou daň zaplatit dodavatel zboží. Od DPH není osvobozen vývoz zboží, které je přepravované kupujícím za účelem vybavení nebo zásobení rekreačních lodí nebo letadel, popř. jiného prostředku pro dopravu pro soukromé použití.⁵⁶

Od DPH je osvobozena i přeprava a služby, které přímo doprovází dovážené nebo vyvážené zboží. Správcem daně se stávají finanční úřady. Přeprava zboží při vývozu a dovozu je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně a je vázána na skutečnost, že se jedná o přepravu která:

- začíná v tuzemsku a končí ve třetích zemích mimo území EU,
- začíná ve třetích zemích mimo území EU a končí na území EU,
- začíná ve třetích zemích mimo území EU a končí ve třetích zemích mimo území EU a územím EU pouze projíždí.⁵⁷

Přepravce musí správci daně prokázat, že se jedná o přepravu zboží při dovozu nebo vývozu. Musí prokázat, že v dovozu přeprava začala již mimo území EU a při vývozu, že přeprava končí ve třetích zemích mimo území Společenství. Dokladem se tak stává přepravní doklad, nákladní list s potvrzením vstupu dopravního prostředku převážejícího dovážené zboží na území EU nebo potvrzením výstupu vyváženého zboží mimo EU od celních orgánů. Za přepravu zboží spojenou s dovozem a vývozem se nepovažuje přeprava zboží z místa v tuzemsku do svobodného skladu a svobodného pásma do tuzemska, případně mezi dvěma svobodnými sklady či svobodnými pásmy, pokud se nalézají v tuzemsku nebo někde na území EU. V těchto případech není přeprava osvobozena od DPH.⁵⁸

---

⁵⁴ MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ, Lenka. *Clo*. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 293.

⁵⁵ Tamtéž, s. 294.

⁵⁶ § 66 odst. 2 písm. b) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁷ MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ, Lenka. *Clo*. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 295.

⁵⁸ Tamtéž, s. 295.

7 Celní správa a správa spotřebních daní

7.1 Základní charakteristika spotřebních daní

Spotřební daně patří mezi nepřímé daně. Stejně jako DPH zatěžují konečného spotřebitele. Řadíme mezi ně daň z minerálních olejů, lihu, piva, vína a meziproductů, z tabákových výrobků. Vybírány jsou jen jednorázově, čímž se liší od DPH. Správcem spotřebních daní je celní orgán, který dohlíží na povinnost spotřební daň přiznat a zaplatit. On může také nařídít daňovému subjektu provedení inventury, ke které mu stanoví lhůtu. O výsledku inventury musí daňový subjekt informovat zpětně správce daně hned následující pracovní den po jejím skončení. Správce daně rozhoduje také o povolení ručit, o osobě ručitele, o způsobu zajištění daně, o propuštění zboží do určitého celního režimu, kontroluje plnění povinností daňových subjektů. Tyto jeho pravomoci se týkají v různém rozsahu všech spotřebních daní.

Na rozdíl od DPH nemají spotřební daně sazbu stanovenou procentem z ceny, ale pevnou částkou na jednotku množství. Jsou součástí základu pro výpočet DPH a jsou také velkým přínosem pro státní rozpočet. Jde přitom o velmi stabilní a dobře odhadnutelný zdroj díky nízké cenové a důchodové pružnosti poptávky u většiny výrobků, které této dani podléhají. Dále lze uvést důvody zdravotní nebo ekologické, neboť jde často o výrobky, jejichž spotřeba negativně ovlivňuje zdravotní stav obyvatelstva nebo nepříznivě působí na životní prostředí.⁵⁹

Procesním předpisem pro správu spotřebních daní je zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, který upravuje práva a povinnosti správců daně a daňových subjektů. Správci daně v řízeních o daních jednají v souladu se zákony a jinými obecně závaznými právními předpisy, chrání zájmy státu a dbají přitom na zachování práv a právem chráněných zájmů daňových subjektů a ostatních osob zúčastněných na daňovém řízení. Cílem celního řízení je stanovení a vybrání daně tak, aby nebyly zkráceny daňové příjmy. Daňové řízení je provázeno základními zásadami stanovenými v citovaném zákoně. Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, rovněž vymezuje správní delikty fyzických a právnických osob, které se týkají porušení povinností v oblasti spotřebních daní. V řízení o správních deliktech podle části šesté ovšem postupují celní orgány podle zákona

---

⁵⁹BAKEŠ, Milana kol. *Finanční právo*. 6. vydání. Praha: C.H.Beck, 2012, s. 183.

č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.⁶⁰

Před vstupem České republiky do Evropské unie bylo potřeba harmonizovat právní úpravu spotřebních daní. Základním dokumentem k tomuto záměru je směrnice Rady č. 92/12/EHS, o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani. Tato směrnice již byla několikrát novelizovaná. Je harmonizován předmět zdanění, což znamená, že mohou být zdaněny jen minerální oleje, alkohol a alkoholické nápoje, tabákové výrobky. Dohodnuty jsou i minimální sazby u vybraných výrobků. Jelikož zmíněná harmonizace nebyla úspěšná, proto se u spotřebních daní zavedl princip zdanění podle země určení. Vybraný výrobek se tak zdaňuje v zemi spotřeby. Dovozce je povinen také zdanit dovoz zboží podle sazeb ve své zemi – v zemi spotřeby.⁶¹

Plátcem spotřebních daní jsou dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů právnické nebo fyzické osoby, které jsou provozovatelem daňového skladu, oprávněným příjemcem nebo výrobcem, kterému vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit v souvislosti s uvedením vybraných výrobků do volného daňového oběhu, nebo v souvislosti se ztrátou nebo zničením anebo jiným znehodnocením vybraných výrobků dopravovaných v režimu podmíněného osvobození od daně.⁶²

Vymezení předmětu daně nalezneme v § 7 zákona o spotřebních daních. Jedná se o vybrané výrobky, které jsou na daňovém území Evropské unie vyrobené nebo na daňové území Evropské unie dovezené.

Povinnost daň ve stanovené lhůtě přiznat a zaplatit vzniká okamžikem uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky.⁶³ Řada spotřebních daní je osvobozena od daně. Výčet osvobození je taxativní a je uveden v § 11 zákona o spotřebních daních.

K zajištění výběru daní a zamezení daňovým únikům slouží daňové sklady. Dle § 3 písm. g) zákona o spotřebních daních je daňovým skladem prostorově ohraničené místo na daňovém území České republiky, ve kterém provozovatel daňového skladu za podmínek stanovených tímto zákonem vybrané výrobky vyrábí, zpracovává, skladuje, přijímá nebo

⁶⁰ Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 9. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/dane/spotrebni-dane/proces/Stranky/default.aspx>>.

⁶¹ BAKEŠ, Milan a kol. *Finanční právo*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 183-184.

⁶² Podmíněným osvobozením od daně se rozumí odklad povinnosti přiznat, vyměřit a zaplatit daň do dne uvedení vybraných výrobků, na něž se nevztahuje režim s podmíněným osvobozením od cla, do volného daňového oběhu. Pojem je definován v § 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

⁶³ § 9 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

odesílá. Daňový sklad může být provozován jen na základě povolení vydaného na návrh správcem daně.⁶⁴ Povolení uděluje celní úřad.

Povolení k provozování daňového skladu zaniká dle § 20 odst. 18 zákona o spotřebních daních následujícími způsoby:

- a) zánikem právnické osoby, je-li plátce právnickou osobou,
- b) smrtí plátce nebo nabytím právní moci rozsudku soudu o prohlášení provozovatele za mrtvého,
- c) dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení konkurzu na majetek plátce, nebo
- d) dnem zániku živnostenského oprávnění.

Zanikne-li povolení k provozování daňového skladu nebo je-li toto povolení odejmuto, pak dle § 20 odst. 22 písm a) zákona o spotřebních daních provede plátce za přítomnosti úřední osoby správce daně místně příslušného daňovému skladu nejpozději do 5 kalendářních dní inventuru zásob vybraných výrobků a nejpozději následující pracovní den po uplynutí této lhůty předloží daňové přiznání a zaplatí daň.

Základem daně je množství vybraného výrobku vyjádřeného v měrných jednotkách. Sazby jsou pevné a rozdělené podle skupin výrobků. V některých případech může plátcí nebo osobě, která od něj vybrané výrobky nakoupila za cenu včetně spotřební daně, vzniknout nárok na vrácení zaplacené spotřební daně. U spotřebních daní se nárok na vrácení daně objevuje jen v určitých zákonem stanovených případech a jednorázově. Nárok na vrácení daně může plátce uplatnit v daňovém přiznání.⁶⁵ Tento nárok zanikne, jestliže nebude uplatněn do 6 měsíců ode dne, kdy mohl být uplatněn poprvé. Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc. Za každou daň podává samostatně plátce celnímu úřadu daňové přiznání. Výjimku tvoří vybrané výrobky a tabákové výrobky. Daňové přiznání musí plátce podat do 25. dne po skončení zdaňovacího období. Při dovoz vybraných výrobků se za daňové přiznání považuje celní prohlášení, jímž je navrženo propuštění vybraných výrobků do příslušného celního režimu.⁶⁶

Výrobky, které podléhají této spotřební dani a máme je jen pro svou osobní spotřebu, můžeme v rámci členských států převážet bez poplatků jen ve stanoveném limitovaném množství:

- Cigarety: 800 kusů
- Krátké doutníky: 400 kusů

⁶⁴ § 20 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁵ BAKEŠ, Milan a kol. *Finanční právo*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 187.

⁶⁶ § 18 odst. 1, 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

- Doutníky: 200 kusů
- Tabák: 1 kilogram
- Lihoviny: 10 litrů
- Aperitivy: 20 litrů
- Víno: 90 litrů (max. 60 litrů šumivého vína)
- Pivo: 110 litrů
- Pohonné hmoty: množství dopravované v běžných nádržích zvýšené o 20 litrů⁶⁷

7.2 Daň z minerálních olejů

Dani z minerálních olejů podléhají motorové benziny, střední oleje a těžké plynové oleje, těžké topné oleje, odpadní oleje, zkapalněné ropné plyny a zkapalněný bioplyn. Předmětem daně jsou také směsi těchto uvedených výrobků. Jejich bližší rozdělení včetně kódů nomenklatur a vymezeného objemu stanoveného procentem nalezneme v § 45 odst. 1,2 v části druhé zákona o spotřebních daních. Plátcem této daně jsou právnické a fyzické osoby, které musí daň přiznat a zaplatit. Bližší vymezení těchto dvou povinností nalezneme v § 46 zákona o spotřebních daních, který vymezuje konkrétní den použití nebo prodeje minerálních olejů nebo jeho směsí.

V § 49 zmiňovaného zákona jsou upraveny podmínky pro osvobození od daně. Každý z jednotlivých odstavců přesně konkretizuje daný výrobek. Nadaňovém území České republiky mohou být minerální oleje osvobozené od daně dopravovány jen zákonem stanoveným způsobem a to podle § 50 odst. 1 zákona o spotřebních daních:

- a) z daňového skladu uživateli,
- b) od jednoho uživatele jinému uživateli,
- c) při dovozu uskutečňovaném uživatelem,
- d) z jedné organizační složky do jiné organizační složky téhož uživatele,
- e) od výrobce uživateli,
- f) od uživatele do daňového skladu, pokud uživatel vrací minerální oleje do daňového skladu.

Jestliže se jedná o dovoz a dopravu minerálních olejů mezi členskými státy, jsou od daně také osvobozeny minerální oleje nacházející se již v běžných nádržích motorového dopravního prostředku nebo v klimatizačním zařízení. Ze stejného důvodu nelze na tyto jmenované minerální oleje uplatnit nárok na vrácení daně při vývozu nebo dopravě mezi členskými státy.

⁶⁷ Dovoz zboží v EU [online]. euroskep.cz, [cit. 12.května 2014]. Dostupné na <<http://www.euroskep.cz/595/sekce/dovoz-zbozi-v-eu>>.

Základem daně je množství minerálních olejů vyjádřené v 1 000 litrech při teplotě 15°C. U těžkých topných olejů a zkapalněných ropných plynů je základem daně množství vyjádřené v tunách čisté hmotnosti. Pro výpočet daně je rozhodující množství minerálních olejů v okamžiku vzniku povinnosti daň přiznat a zaplatit.⁶⁸ Sazby ke konkrétním druhům minerálních olejů jsou uvedeny v § 48 zákona o spotřebních daních.

7.3 Daň z lihu

Předmětem daně je líh (etanol), včetně lihu, který je neoddělený, obsažený ve výrobcích a vzniká kvašením. Plátcem této daně jsou fyzické a právnické osoby, které svým jednáním naplní znaky uvedené v § 66 odst. 1 zákona o spotřebních daních. Jejich povinností je daň přiznat a zaplatit.

Základem daně je množství lihu vyjádřené v hektolitrech etanolu při teplotě 20°C zaokrouhlené na dvě desetinná místa.⁶⁹ Sazby jsou stanoveny pevnou částkou za 1 hektolitr etanolu.

I pro líh platí rozsáhlé osvobození od daně. Např. uvádím líh pro přípravu a výrobu léčiv, líh v látkách určených k aromatizaci nebo ve vzorcích odebraných správcem daně.

Lih nedenaturovaný, osvobozený od daně lze dopravovat pouze z daňového skladu uživateli, od jednoho uživatele jinému uživateli, při dovozu uskutečňovaném uživatelem nebo z jedné organizační složky do jiné organizační složky téhož uživatele.⁷⁰

7.4 Daň z piva

Definici piva nalezneme v § 81 odst. 1 zákona o spotřebních daních. Jedná se o:

- a) výrobek uvedený pod kódem nomenklatury 2203 obsahující více než 0,5 % objemových alkoholu, nebo
- b) směsi zmíněného výrobku s nealkoholickými nápoji uvedené pod kódem nomenklatury 2206 obsahující více než 0,5% objemových alkoholu.

Plátcem daně není fyzická osoba, která spolu s osobami tvořícími s ní společně hospodařící domácnost vyrobí v zařízení pro domácí výrobu piva, pro vlastní spotřebu, pro spotřebu členů její společně hospodařící domácnosti, osob jí blízkých nebo jejich hostů, pivo v celkovém množství nepřesahujícím 200 l za kalendářní rok, za podmínky, že nedojde k jeho

⁶⁸ § 47 odst. 1, 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁹ § 69 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁰ § 79 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

prodeji. Tato fyzická osoba je povinna bezodkladně oznámit správci daně datum zahájení výroby, místo výroby a předpokládané množství vyrobeného piva za kalendářní rok.⁷¹

Základem daně je množství piva vyjádřené v hektolitrech.⁷² Základní sazbou daně je dle § 85 odst. 1 zákona o spotřebních daních 32,00 Kč za 1 hektolitr.

Malé nezávislé pivovary⁷³ mají sníženou sazbu daně. Tato snížená sazba daně se pohybuje v rozmezí 16,00 Kč až 28,80 Kč podle množství výroby piva v hektolitrech za rok. Pokud se pivo dováží, zdaňuje se základní sazbou daně.

Od daně je např. osvobozeno pivo pro výrobu a přípravu léčiv nebo pro výrobu octa uvedeného pod příslušný kódem nomenklatury. Přesný výčet osvobození od daně nalezneme v § 86 zákona o spotřebních daních.

7.5 Daň z vína a meziproduktů

Této dani podléhá víno a fermentované nápoje a meziprodukty uvedené pod kódy nomenklatury 2204,2205,2206, které obsahují více než 1,2% objemových alkoholů, nejvýše však 22%.⁷⁴ U vína rozlišujeme dva druhy. Šumivým vínem se rozumí všechny výrobky, které jsou plněny do lahví s hřibovitou zátkou pro šumivé víno, která je upevněná zvláštním úchytným zařízením nebo které při uzavřeném obsahu při 20°C mají přetlak 3 bary a více. Za tiché víno se označují výrobky, které jsou uvedeny pod nomenklaturami uvedenými v třetím odstavci § 93 tohoto zákona. Meziprodukty se rozumí výrobky pod nomenklaturami 2204, 2205, 2206 jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 1,2% objemových, ale nepřesahuje 22% objemových, nejsou šumivým ani tichým vínem a nepodléhají ani dani z piva.

Plátcem není fyzická osoba, která na daňovém území České republiky vyrábí výhradně tiché víno za podmínky, že celkové množství vyrobeného tichého vína za kalendářní rok nepřesáhne 2 000 litrů.⁷⁵ Takto vyrobené tiché víno fyzickou osobou na daňovém území České republiky nemůže být dopravováno do jiného členského státu pro účely podnikání.

---

⁷¹ § 80 odst. 1, 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

⁷² § 84 odst. zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

⁷³ Malým nezávislým pivovarem je dle § 82 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů pivovar, jehož roční výroba piva, včetně piva vyrobeného v licenci, není větší než 200 000 hl a splňuje tyto podmínky:

a) není právně ani hospodářsky závislý na jiném pivovaru,

b) nadzemní ani podzemní provozní a skladovací prostory nejsou technologicky, či jinak propojeny s prostorami jiného pivovaru.

⁷⁴ § 93 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁵ § 92 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

Základem daně je množství vína a meziproductů vyjádřené v hektolitrech. Sazby daně uvedené v § 96 zákona o spotřebních daních jsou jen tři pro šumivá vína, tichá vína a meziproducty. Podrobný výčet osvobození nalezneme v § 97 zmíněného zákona.

Zákon č. 353/2003 Sb., upravuje také institut malého výrobce vína. Pojem je vysvětlen v § 100a zákona o spotřebních daních a je jím právnická nebo fyzická osoba, která vyrábí výhradně tiché víno, přičemž průměrná roční výroba podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího průvodní doklady pro přepravu vinařských produktů tohoto vína nepřevyšší 1 000 hl a toto víno není vyráběno v podniku na výrobu vybraných výrobků.

7.6 Daň z tabákových výrobků

Rozsah tabákových výrobků, které jsou předmětem daně je upraven směrnicemi Evropské unie. Tabákovými výrobky se podle § 101 odst. 2 zákona o spotřebních daních rozumí cigarety, doutníky, cigarillos a tabák ke kouření. Tyto jmenované tabákové výrobky nesmějí být výhrou v loterii nebo v podobné sázkové hře. Tabák ke kouření se dále člení do 3 podkategorií na tabák řezaný (popřípadě jinak dělený, kroucený nebo lisovaný do desek, způsobilý ke kouření bez dalšího průmyslového zpracování), tabákový odpad (upravený pro prodej konečnému spotřebiteli, který je možné kouřit) a tabák ke kouření (obsahující více než 25% hmotnosti tabákových částic užších než 1 mm; jedná se o jemně řezaný tabák určený pro ruční výrobu cigaret).⁷⁶ Plátce je také právnická nebo fyzická osoba, která poruší zákaz prodeje cigaret konečnému spotřebiteli za cenu vyšší než je cena pro konečného spotřebitele uvedená na tabákové nálepce.⁷⁷

Základem daně pro procentní část daně u cigaret je cena pro konečného spotřebitele. Pro pevnou část daně u cigaret je to množství vyjádřené v kusech. Základem daně u doutníků a cigarillos je množství vyjádřené v kusech a u tabáku ke kouření množství vyjádřené v kilogramech.⁷⁸ Sazba daně činí u cigaret v procentní části 27%, v pevné části 1,19 Kč/kus, minimálně však 2,25 Kč za kus. Doutníky a cigarillos mají pevnou část stanovenou 1,34 Kč/kus, tabák ke kouření 1800,00/kg. Podrobnosti upravuje § 104 zákona o spotřebních daních.

Od daně z tabákových výrobků jsou např. osvobozeny tabákové výrobky určené k použití pro zkoušky týkající se kvality výrobku a zkoušky související se zabezpečením

⁷⁶ Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 10. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/dane/spotrebni-dane/tabak/Stranky/default.aspx> >.

⁷⁷ § 100c zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁸ § 102 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

kvality měření, tabákové výrobky odebrané jako vzorky správcem daně. Tabákové výrobky osvobozené od daně se musí uchovávat v evidenci po dobu 10 let.

Dovozce, který chce dovážet tabákové výrobky v rámci podnikatelské činnosti, je povinen toto ohlásit písemně správci daně nejpozději 3 týdny před uskutečněním prvního dovozu.⁷⁹

Tabákové výrobky vyrobené na daňovém území České republiky, na daňové území České republiky dovezené nebo na daňové území České republiky dopravené z jiného členského státu musí být značeny tabákovou nálepkou.⁸⁰ Tyto nálepky si plátce objednává u pověřeného celního úřadu. Sama objednávka tabákových nálepek plní funkci daňového přiznání s výjimkou tabákových výrobků, u kterých byla povinnost daň přiznat a zaplatit. Odběrem těchto nálepek vzniká povinnost uhradit jejich hodnotu. Dle § 119 zákona o spotřebních daních odpovídá hodnota tabákových nálepek výši daňové povinnosti tabákového výrobku za jednotkové balení určené k přímé spotřebě. Hodnotu tabákových nálepek je odběratel povinen uhradit do 60 dní ode dne odebrání. Daň je zaplácena použitím tabákové nálepky.

Cílem této kapitoly bylo představit spotřební daně v souvislosti s dovozem a vývozem zboží. Důsledně se věnuji jejich jednotlivým druhům a vymezuji i rozdíl od DPH. Domnívám se, že v rámci Evropské unie je problematika spotřebních daní podrobně upravena. U každé z konkrétních daní uvádím charakteristiku, plátce daně, podmínky osvobození od daně, základ, sazbu daně, popř. dílčí dělení. Vždy se snažím pro srovnání odkazovat na příslušné právní předpisy.

Za důležité považuji zmínit přehled výrobků, které sice podléhají spotřební dani, ale máme je jen pro svou osobní spotřebu a nemusíme za ně platit poplatek, pokud je převážíme v množství stanovené limitem. Domnívám se totiž, že ne každý o těchto nastavených limitech ví.

Za správné považuji také povinné značení lihovin kontrolními páskami. Účelem tohoto legislativního opatření bylo ztížení a distribuce nezdaněných lihovin, zjednodušení kontrolních prvků ze strany správce daně. Tyto kontrolní pásky garantují spotřebiteli, že nakupované zboží odpovídá platným normám.

---

⁷⁹ § 108 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁰ § 114 odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

8 Celní správa a správa ekologických daní

8.1 Charakteristika ekologických daní a právní úprava

V souladu s podmínkami členství České republiky v Evropské unii vznikla České republice povinnost k 1. lednu 2008 zavést daň z elektřiny, ze zemního plynu a z pevných paliv. Tato povinnost byla zpracována do zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, část čtyřicátá pátá, čtyřicátá šestá a čtyřicátá sedmá. Zmiňované části jsou koncipovány obdobně a obsahují stejné principy zdanění. Definováním těchto částí došlo k plnému transformování směrnice Rady 2003/96/ES, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny.⁸¹

Pro Českou republiku má význam především směrnice Rady č. 2004/74/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice č. 2003/96/ES, pokud jde o možnost některých členských států uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění. Jakkoliv totiž směrnice Rady č. 2003/96/ES stanovila povinnost vybírat ekologické daně v členských státech Evropské unie od 1. ledna 2004, na základě čl. 1 odst. 3 směrnice Rady č. 2004/74/ES mohla Česká republika uplatňovat úplné nebo částečné osvobození od daně nebo snížené úrovně zdanění u elektřiny, pevných paliv a zemního plynu až do 1. ledna 2008.⁸²

Ekologické daně nazývané také jako daně energetické jsou daně, jejichž základem je fyzická jednotka, která má negativní vliv na životní prostředí. Tyto daně zatěžují spotřebu energie, snahou je snížení spotřeby energie a emisí oxidu uhličitého v souladu s Kjótským protokolem.⁸³ Tyto daně jsou hrazeny jednorázově a zatěžují konečného spotřebitele, čímž vykazují společné znaky se spotřebními daněmi. Mezi společné znaky všech tří uvedených ekologických daní patří především vznik povinnosti daň přiznat a zaplatit, zdaňovací období, termíny splatnosti, podání daňového přiznání – 25. den po skončení zdaňovacího období, vést evidenci, daňové doklady, doklady o prodeji.

Správu spotřebních daní vykonávají celní orgány. Jejich povinností je také vydávat povolení k nabytí energetických produktů osvobozených od daně s platností na 5 let.⁸⁴ Na svých úředních deskách zveřejňují u každé daně seznam plátců daně a konečných spotřebitelů.

---

⁸¹ Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 12. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/dane/ekologicke-dane/Stranky/default.aspx>>.

⁸² BAKEŠ, Milan a kol. *Finanční právo*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 190.

⁸³ Tamtéž, s. 190.

⁸⁴ Tamtéž, s. 192.

8.2 Daň ze zemního plynu

Předmětem daně jsou plyny určené pro pohon motorů, výrobu tepla a další použití – např. pro stroje využívané na stavbách. Přesné vymezení nalezneme v § 4 z. č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá pátá o dani ze zemního plynu a některých dalších plynů. Plátcem daně je dodavatel, který plyn dodává na území České republiky konečnému spotřebiteli. Návrh na registraci k dani se podává u správce daně. Správu daně vykonávají orgány Celní správy České republiky.

Základem daně je množství plynu v MWh spalného tepla.⁸⁵ Výše sazby daně se různí podle období. Pohybuje se až do výše 264,80 Kč/MWh spalného tepla.

Pro tuto daň platí také rozsáhlá osvobození upravená v § 8 zákona o dani ze zemního plynu a některých dalších plynů. O vydání povolení k nabytí plynu osvobozeného od daně rozhoduje správce daně dle § 9 odst. 1 zákona o dani ze zemního plynu a některých dalších plynů.

Při dodávání zemního plynu musí být vystaveny patřičné doklady. Pokud je dodáván zemní plyn konečnému spotřebiteli, vystaví dodavatel daňový doklad, pokud dodává plyn bez daně jinému dodavateli, vystaví dodavatel doklad o prodeji. Veškeré náležitosti jsou upraveny v § 17 zákona o dani ze zemního plynu a některých dalších plynů.

Podle mého názoru je také nutné zmínit evidenční povinnost dodavatele a dalších subjektů, které musí vést evidenci a uchovávat ji po dobu 10 let od konce zdaňovacího období, ke kterému se evidence vztahuje.⁸⁶ Jestliže by např. dodavatel tuto povinnost, kterou mu stanoví zákon neplnil, dopustil by se tak jednoho ze správních deliktů uvedených v § 27 již zmiňovaného zákona.

8.3 Daň z pevných paliv

Předmětem daně jsou pevná paliva – černé uhlí, brikety, hnědé uhlí, koks, dehet, smola, rašeliny. Dani podléhají, pokud jsou určena nebo nabízena k prodeji nebo použita pro výrobu tepla. Základem daně je množství pevných paliv vyjádřené v GJ spalného tepla v původním vzorku.⁸⁷ Sazba daně činí 8,50 Kč/GJ spalného tepla v původním vzorku.⁸⁸

Z pevných paliv, které jsou od daně osvobozeny uvádím jen některé např. paliva určená k výrobě elektřiny, koksu, k mineralogickým postupům. Pevná paliva, která jsou

⁸⁵ § 6 odst. 1 zákona č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá pátá, o dani ze zemního plynu a některých dalších plynů.

⁸⁶ § 18 - 20 zákona č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá pátá, o dani ze zemního plynu a některých dalších plynů.

⁸⁷ § 6 odst. 1 zákona č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá šestá, o dani z pevných paliv.

⁸⁸ § 6 odst. 2 zákona č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá šestá, o dani z pevných paliv.

osvobozena od daně mohou být nabývána na základě povolení, o němž rozhoduje správce daně.⁸⁹

V § 17 zákona o dani z pevných paliv nalezneme podmínky, které je nutno dodržet při vystavování dokladů spojených s dodáním pevných paliv. Jedná se stejně jako u daně ze zemního plynu o daňový doklad a doklad o prodeji. Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc. Dodavatel a uvedené subjekty také musí vést evidenci po dobu 10 let stejně jako u předchozí daně.

8.4 Daň z elektřiny

Předmětem daně je elektřina uvedená pod kódem nomenklatury 2716.⁹⁰ Dle § 3 zákona č. 261/2007 Sb., o dani z elektřiny je plátcem daně:

- a) dodavatel, který na daňovém území dodal elektřinu konečnému spotřebiteli,
- b) provozovatel distribuční soustavy a provozovatel přenosové soustavy,
- c) fyzická nebo právnická osoba, která použila elektřinu osvobozenou od daně podle § 8 odst. 2 k jiným účelům, než na které se osvobození od daně vztahuje, nebo
- d) fyzická nebo právnická osoba, která spotřebovala nezdaněnou elektřinu, s výjimkou elektřiny osvobozené od daně.

Jmenovaný plátcem daně podá návrh na registraci k dani u správce daně nejpozději v den vzniku povinnosti daň přiznat a zaplatit.⁹¹

Základem daně je množství elektřiny v MWh, sazba je stanovena pevnou částkou 28,30 Kč/MWh.⁹² Rozsáhlé osvobození od daně upravuje § 8 zákona o dani z elektřiny. Je to např. elektřina ekologicky šetrná nebo vyrobená v dopravních prostředcích, kde je zároveň i spotřebovaná.

Pozitivní přínos těchto relativně nových daní spatřuji v prošetřování správních deliktů celní správou, i když tímto krokem narůstají povinnosti celníků. Jejich úkolem je totiž zjistit, zda právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby vedou evidence, vystavují daňové doklady a zda tyto jmenované osoby neprodávají pevná paliva, zemní plyn nebo elektřinu neoprávněným osobám.

---

⁸⁹ §9 zákona č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá šestá, o dani z pevných paliv.

⁹⁰ §4 zákona č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá sedmá, o dani z elektřiny.

⁹¹ §3 odst. 2 zákona č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá sedmá, o dani z elektřiny.

⁹² §6 odst. 1,2 zákona č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá sedmá, o dani z elektřiny.

Závěr

Ve své bakalářské práci se zabývám celní správou jako správcem daně u dovozu a vývozu zboží. Mým cílem bylo přiblížit problematiku nepřímých daní v souvislosti s dovozem a vývozem zboží a současně poukázat na práva a povinnosti celních orgánů vyplývající z naší právní úpravy i úpravy Evropské unie. Tento cíl se mi podařilo splnit.

Po první kapitole věnované obecnému vymezení správy daní, jsem se zabývala představením úkolů celní správy i její komparací ve vztahu k Evropské unii. Důraz jsem kladla na právní úpravu celní správy u nás i v Evropské unii. Bakalářská práce vychází z aktuálních informací, platné právní úpravy v souvislosti s přijetím zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě, který zavedl dvoustupňovou organizaci celní správy. Celní správa takto prošla od 1.1. 2013 velkými změnami. Vrcholem soustavy zůstává Generální ředitelství cel, druhým stupněm se stává 14 celních ředitelství s působností kopírující území vyšších územně samosprávných celků a celní úřad Praha – Ruzyně.

Domnívám se, že zavedení dvoustupňové struktury celní správy je správné a plně vyhovující. Naše Česká republika není zase tak velkým státem, proto je dle mého názoru rozvrstvení celní správy dostačující a plně efektivní. Celní správa se také více otevřela veřejnosti, zrychlila se odvolací řízení a určitě se uspořily náklady na celkový provoz i zaměstnance.

Důležité postavení v rámci nové úpravy celní správy zaujímá Specializovaný finanční úřad. Předmětem jeho činnosti jsou pobočky zahraničních bank, banky, pojišťovny a právnické osoby založené za účelem podnikání, které dosahují většího obrátu než 2 miliardy Kč. Dle mého názoru je důležitým článkem celní soustavy, protože svou činností přispívá k boji s daňovými úniky.

V následujících kapitolách se pak již věnuji samotným pojmům dovoz a vývoz a jejich začlenění do oblasti správy DPH, spotřebních a ekologických daní. Jedná se o stěžejní kapitoly mé bakalářské práce. Velmi důsledně rozebírám jednotlivé druhy spotřebních a ekologických daní a vymezuji jejich specifika, která jsem si předsevzala již v úvodu své bakalářské práce. Tento cíl se mi podařilo splnit.

Za nutné považuji vyjádřit se také ke vztahu finanční a celní správy. Domnívám se, že je správné, aby byly zřízeny oba orgány veřejné moci zabývající se správou daní, která je mezi ně rozdělena podle jednotlivých daní. Některé činnosti mají společné (kontrola a dovoz), avšak jejich jednotlivé orgány se zabývají rozdílnými oblastmi. Tato společná činnost směřuje k jejich neustálé spolupráci. Rozsah kontrolní činnosti a oprávnění celníků je široké, protože

jsou součástí veřejného bezpečnostního sboru a orgánem výkonu celní správy. Z tohoto důvodu mohou provádět i úkoly, ke kterým nejsou zaměstnanci finanční správy oprávněni.

Při práci na své bakalářské práci jsem dospěla k závěru, že celní právo je v dnešní době řízeno většinou přímo použitelnými předpisy Evropské unie. Ne všechny oblasti celního práva jsou však upraveny komunitárním právem, v těchto případech je třeba užít vnitrostátní právní úpravy. Domnívám se však, že někdy může být pro širší laickou veřejnost velmi problematické najít řešení daného problému. V celním právu souvisejícím s dovozem a vývozem zboží nalezneme totiž spoustu omezení, příkazů, zákazů a odkazů na jiné prameny, což snižuje schopnost orientovat se v právních předpisech.

Během přípravy na psaní bakalářské práce jsem se snažila využít různých zdrojů. Vycházela jsem nejvíce z platných právních předpisů a unijních právních aktů. Velkým přínosem mi byly oficiální stránky Celní správy, zejména jednotlivé stránky věnované nepřímým daním, statistiky, tiskové zprávy. Zde jsem nacházela spoustu velmi podrobně zpracovaných informací doplněných přesnými údaji či odkazy na jiné právní předpisy. Velkou oporou mi dále byla i odborná literatura věnující se této problematice.

Seznam použitých zdrojů

Primární zdroje

BAKEŠ, Milan a kol. *Finanční právo*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. 519 s. ISBN 978-80-7400-440-7.

BENDA, Václav, TOMÍČEK, Milan. *DPH u intrakomunitárních dodávek a dovozu a vývozu zboží*. 5. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2013. 342 s. ISBN 978-80-7273-171-8.

GRŮŇ, Lubomír. *Finanční právo a jeho instituty*. 3. vydání. Praha: Linde, 2009. 335 s. ISBN 978-80-7201-745-4.

HORTOVÁ, Zuzana. *Správa daní*. Praha: WoltersKluwer, 2010. 160 s. ISBN 978-80-7357-578-6.

MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ, Lenka. *Clo*. Praha: ASPI, a.s., 2007. 480 s. ISBN 978-80-7357-263-1.

RADVAN, Michal. *Finanční právo a finanční správa – berní právo*. Brno: Masarykova univerzita, 2008. 509 s. ISBN 978-80-210-4732-7.

ŠPÍRKOVÁ, Taťána a kol. *Tendence daňového a celního práva v 21. století*. Olomouc: IuridicumOlomoucense, o.p.s., 2011. 105 s. ISBN 978-80-87382-25-7.

Právní předpisy České republiky

zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů

zákon č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá pátá, o dani ze zemního plynu a některých dalších plynů.

zákon č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá šestá, o dani z pevných paliv.

zákon č. 261/2007 Sb., Část čtyřicátá sedmá, o dani z elektřiny.

Evropské normy

Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

Internetové zdroje

Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 2. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/o-nas/Documents/brozura-CS.pdf>>.

Unijní celní kodex nahradí neúspěšný pokus o Modernizovaný celní kodex [online]. celniporadenstvi.cz, 20. února 2012 [cit. 4. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celniporadenstvi.cz/cz/celni-novinky/6-unijni-celni-kodex-nahradil>>.

Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 5. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/statistiky/Vron%20zprvy/Informace%20o%20vysledcich%20cinnosti%20Celni%20spravy%20CR%20za%20rok%202012.pdf>>.

Generální ředitelství cel, odbor 21, oddělení 211. *Úvodní informace k uvádění bezpečnostních dat při vstupu a výstupu zboží* [online]. celnisprava.cz, 12. března 2009 [cit. 8. května 2014]. Dostupné na <http://www.celnisprava.cz/cz/clo/e-ustoms/ecs/Documents/Uvodni_info4.doc>.

Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 7. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/dalsi-kompetence/ochrana-spolecnosti-a-zivotnihoprostredi/Stranky/mezinarodni-kontrolni-rezimy.aspx>>.

Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 2. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/clo/celni-rizeni/vyvoz/Stranky/default.aspx>>.

Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 9. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/dane/spotrebni-dane/proces/Stranky/default.aspx>>.

Dovoz zboží v EU [online]. euroskop.cz, [cit. 12. května 2014]. Dostupné na <<http://www.euroskop.cz/595/sekce/dovoz-zbozi-v-eu>>.

Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 10. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/dane/spotrebni-dane/tabak/Stranky/default.aspx>>.

Celní správa České republiky [online].celnisprava.cz [cit. 12. května 2014]. Dostupné na <<http://www.celnisprava.cz/cz/dane/ekologicke-dane/Stranky/default.aspx>>.

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá problematikou nepřímých daní při dovozu a vývozu zboží, správou celních orgánů a spoluprací celní správy. Cílem bakalářské práce je charakterizovat a posléze i zhodnotit výkon činností celní správy při dovozu a vývozu zboží.

Autorka přibližuje aktuální strukturu a působnost orgánů celní správy dle změn, které proběhly k 1. 1. 2013. V 5. kapitole analyzuje autorka pojmy dovoz a vývoz. Stěžejní část je věnována dani z přidané hodnoty, spotřebním daním a ekologické dani, které mají dopad na dovoz a vývoz zboží. Tyto kapitoly rozebírají podrobně vznik daňové povinnosti, základ a sazbu daně, osvobození od daně a správu konkrétní daně.

V závěru jednotlivých kapitol zaujímá autorka své vlastní stanovisko a hodnotí problematiku celní správy.

Abstract

The bachelor thesis deals with the indirect taxes issue for the goods import and export, stewardship of the customs authorities and cooperation of the Customs Administration. The aim of the bachelor thesis is to characterize and then evaluate the performance of customs work for the goods import and export.

The author approaches the current structure and scope of the customs administration bodies to the changes that have taken place on 1. January 2013. In the fifth part analyze the author terms import and export. The fundamental part is devoted to the value added tax, excise taxes and ecological taxes, which have an impact on goods import and export. These parts analyse in detail the chargeability of tax, tax base, tax rate, exemptions from tax and specific tax administration.

In the final of the parts express author her opinion and evaluates problems of a customs administration.

Klíčová slova

Celní správa, celní orgány, Generální ředitelství cel, celní úřad, dovoz, vývoz, daň z přidané hodnoty, spotřební daně, ekologická daň

Key words

Customs Administration, customs authorities, General Directorate of Customs, customs duty, import, export, value added tax, excise taxes, ecological tax